

[Indenrigsministeren]

Om de rammer, der nu er fastlagt som gennemsnit af de to foregående års regnskaber, vil jeg gerne sige, at jeg tror, det er en ganske fornuftig model for denne fastlæggelse. Det, at man tager gennemsnittet af to år, betyder jo også, at forskydninger mellem de to år ingen indflydelse får på, hvilken ramme den enkelte kommune eller amtskommune vil have, og noget af det, som har været inde i debatten her, nemlig den budgetforskydning, som nogle steder skete ved, at man overførte enkelte ting fra 1986-året til 1985-året, har ingen virkning med denne formel, og det er naturligtvis hensigtsmæssigt, at den slags beslutninger ikke belønnes igennem den formel, vi vedtager.

Jeg vil gerne give tilslutning til hr. Svend Heiselbergs bærende betragtninger om det væsentlige i, at vi har en lang og rolig periode, hvor vi kender vilkårene, således at man har et godt grundlag for at løse også nogle af de allervanskeligste opgaver. Mange af de omlægninger og omprioriteringer, som vi uundgåeligt skal igennem i disse år, rækker ud over et enkelt år, og derfor er det af betydning, at der er sikkerhed for, at vilkårene ikke ændrer sig, og at de folkevalgte har mulighed for at gennemføre også besværlige omlægninger uden større vanskeligheder end nødvendigt.

Hr. Agerschou omtalte kort indgrebet i december, og jeg bliver derfor nødt til at gentage, at dette indgreb har sin baggrund i, at budgetterne for 1986 blev kraftigt overskredet, og at der derfor var et behov for, at man foretog et indgreb. Det er ikke sådan, at den kommunale verden i det spørgsmål vil kunne sige, at der ikke i de af dem selv lagte budgetter også var givet en baggrund for, at der måtte ske en korrektion.

Hr. Niels Helveg Petersen noterede – og det synes jeg også er rigtigt for historiens skyld – at den finansieringsreform, som hermed er forelagt, er udmøntningen af en aftale mellem regeringen og det radikale venstre om at søge bloktilskuddene ændret for fremtiden. Jeg synes, det er tilfredsstillende, at en sådan vigtig del af forståelsen mellem regeringen og de radikale har kunnet gennemføres og gennemføres med tilslutning fra den kommunale verden, hvorved den får den fornødne bredde.

Hr. Lenger spurgte, hvorfor reguleringen for demografiske faktorer ikke er gennemført

fuldt ud. Jeg kan trøste hr. Lenger med, at der for amtskommunernes vedkommende er en 100 pct.s regulering. For primærkommunernes vedkommende er den det første år 50 pct., de følgende år 75 pct. Jeg tror, hr. Lenger med fordel også vil kunne dyrke dette tema med henblik på at se, hvilke forskellige interesser der er for den demografiske faktor i forskellige kommunetypen – herunder amtskommunerne i forhold til primærkommunerne.

Inden hr. Lenger lægger sig fast på, at det ville være godt at have 100 pct.s regulering for alle kommuner, tror jeg, det ville være nyttigt at se på virkningen af en sådan ændring eksempelvis for de kommuner, hvor skolebørnstallet er i tilbagegang, eksempelvis for andre kommuner, hvor nogle vigtige opgaver er faldende. Her er det kommunale billede meget uensartet, og derfor må man se de satser, som er kommet ud af forhandlingerne, som et udtryk for, at der er fundet nogle løsninger, som ikke dækker alle kommuners opfattelse fuldt ud, men som omvendt nogle kommuner ville have set med stor bekymring på, hvis man havde fulgt hr. Lengers tankegang om 100 pct. overalt.

Kompensationen for arbejdstidsnedsættelsen, som er sat til $\frac{2}{3}$, svarer til den, som er gældende inden for statens område, og hvor man skal notere sig, at der særligt korrigeres for deltidssatsen. Dette er ikke mindst en hensyntagen til primærkommunerne, som har et betydeligt antal deltidssatsatte, hvorved kompensationsmodellen i den kommunale verden i hvert fald ikke er dårligere end statens, snarere en smule bedre.

Det er da rigtigt, at man ved budgetlægningen i september ikke vil kende regnskabet for 1986 – det siger sig selv – men man ved alligevel meget godt, hvordan det nogenlunde vil ende, og jeg gør opmærksom på, at der netop i indeværende år gives reviderede budgetter nu her i forårsmånederne, og det vil sige, at vi i forhold til andre år netop nu har en væsentlig større sikkerhed for, hvordan forløbet af 1986 vil være, end det ellers ville være tilfældet.

Omvendt kender hr. Lenger også de problemer, der ville have været, hvis man havde valgt andre begreber end regnskabet. Derfor er jeg overbevist om, at det er en rigtig formulering, det har fået, og det er da også det, som er aftalens tekst.